

A CÉLTÁBLÁKAT SZŐLŐ DÍSZÍTSE!

PUSKAPOR ÉS ÍZES BOR

TRAUBEN SOLLEN
SCHEIBEN ZIEREN!
Összeállította
Kovács József László
Bibliotheca Nationalis
Hungariae.

Budapest. 20009.

Nem csalódik az sem, aki belelapoz a kétnyelvű könyvbe, biztosan nem tud elszakadni tőle. A kötetben bölklészök számára a címerek, a pecsétek, a kéziratok, a kiadványok, a lőtáblák képei, az okmányok hasonmásai, a korabeli metszetek és fényképek teszik változatosabbá és izgalmasabbá a kötetet. Kovács József László bevezető tanulmánya és utószava segít eligazodni az általa összegyűjtött gazdag, érdeklődésünkre méltán váró anyagban.

A két helyszín, Sopron és Budaörs, a két szélső időpont, a 16. és a 20. század, 1542 és 1944. A helyben és időben távol álló eseményeket, a soproni reszpublikát, a szabad királyi várost és a tekintélyes falut, Budaörsöt összeköti a szőlőtermesztés,

Egy antialkoholista és antimilitarista is örömmel veheti kezébe a szép mivű kötetet. Ajánlja, kelleti magát halványzöld borítójával, izléses és figyelmet felkeltő, címével és rajzolatával, amely tervezőjét, Fábian Györgyöt dicséri.

a borászat, a lövészegyletek szervezése és a két település többségében német ajkú lakossága.

A nagy, történelmi sorsfordulokat megrajzoló freskók helyett a helyi történésekre vethetjük tekintetünket. Nem a munka és a családi élet hétköznapijaiban látjuk az öntudatos városi polgárokat és nem kevésbé öntudatos parasztpolgárokat, természetesen a korban kizárólagosan férfiakat, hanem szőlő- és lővészünnepeiken.

A geopolitika azért nem hagyta érintetlenül Sopront és Budaörsöt. A

lövészegyletek, amelyek később az egyházi ünnepeken, ájtatosságokon, körmeneteken emelték a rendezvény fényét, korábban védelmi feladatokat láttak el. I. Lipót soproni országyűlése, a kurucok és labancok harca, a pápisták, a reformátusok és az evangélikusok, a polgárok és a jobbágyparasztok ellentétei éppen úgy beleszólnak a polgárok hétköznapijaiba és ünnepeibe, mint a 20. századi német és szlovák lakosság összefogása és szembekerülése, a második világháború vérzivatarra, ami szétszakította a családtagokat,

a szülőházaktól lakóikat, a hazajuktól honfitársainkat.

Különösen érdemes figyelmünkre mindaz, ami megmutatja, hogy a német polgárok hogyan gazdagították a Magyar Királyság kultúráját, honosították meg a magukkal hozott szokásokat, bennük szervezeteiket és ünnepeiket. Arról a korai polgárságról van szó, kialakulásáról és fejlődéséről, amely minden erőszakos megszakítottság ellenére mégis csak a mai polgári fejlődésünk elődeit képviseli.

Tiszteletre méltó a két város önkormányzatának összefogása és támogatása, a könyvtárak együttműködése, mindazok erőfeszítése, akiknek köszönhető, hogy e kötet könyvtárunk díszé lehet.

ERDŐS K. OTTÓ